

Publicerad 2006-06-06 12:58 av Jenny Jönsson

en av de första dikterna jag skrev

När sanning inte finns

Vad var det som hände

Vad var det som jag kände

aldrig känt såhär, väldigt konstig sak

har alltid varit ärlig, alltid varit rak

du fick mig att älska, du fick mig att gråta

hur ska jag mig själv någonsin förlåta?

så himla blåögd, så gräsligt dum

jag är väl blond, men du gör mig stum

hatar ordet kärlek, det gör mig sur o tvär

men varför ska jag då alltid bli så väldigt kär?

och alltid i fel grabb

kanske är jag för snabb?

one night stand, sen bara glömt

kan du inte fatta att mitt hjärta är tömt?

du är inte mogen, inte bra

och varför ska du alltid ta och dra?

inte stanna o ta skiten efter dig

lämnar helvetet ensamt med mig

hur vill du jag ska leva, vill du det alls?

varför ska du alltid dra din ”snygga” vals?

”jag älskar dig, du betyder allt”

tycker du det låter så jävla ballt?

så mesigt när du ljuger för dig själv

så mesigt att inte våga vara sig själv

hela du e mesig, feg som fan

när ska du växa upp, bli en man?

”vad ska jag nu säga, finns det något mer?”

hittar inga ord, kan du ge mig några fler?

när man inget mer kan säga,

när man inte längre minns

när ingenting är helt,

när sanning inte finns

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jenny Jönsson med Poeter.se id #8903 innehar upphovsrätten